

VÍCTIMA POLÍTICA pàg 3
El cas de Gustau Muñoz:
la família busca justícia a
l'Argentina 45 anys després

ENTREVISTA A JAUME COLLBONI
"Amb la transformació de
la Sagrera guanyem ciutat,
no pas especulació" pàg 10

línia ^{14 anys} **Sant Andreu**

Maig 2023 · Núm. 151 · liniasantandreu.cat

Sant Andreu vol un eix verd a l'espai de la carpa del mercat

Un grup de veïns proposa que el lloc que quedarà alliberat s'aprofiti per fer-hi una zona pacificada i verda pàg 14

Esperit crític

Arriba una nova edició de la Fira Literal a la Fabra i Coats pàg 14

Foto: Literal

CULTURA POPULAR pàg 14
El Bon Pastor i Navas arrenquen la temporada de Festes Majors

A FONTS pàgs 18 i 19
L'elecció indirecta de l'AMB, l'altra cara del 28 de maig

UE SANT ANDREU pàg 21
Arranz vol retirar-se amb l'ascens a Segona RFEF

28M

HABITATGE

Ada Colau, sobre els lloguers: "Barcelona serà la primera ciutat a aplicar la nova llei de l'habitatge amb la màxima ambició"

pàg 16

MOBILITAT pàg 16
Trias exigeix el traspàs de Rodalies: "És una autèntica presa de pèl"

DRETS SOCIALS pàg 16
Maragall proposa un salari mínim de ciutat de 1.500 euros

525 mitjans associats

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

www.amic.media

Tothom contra el càncer

Fes una **donació** i impulsa la **recerca** per aconseguir més del **70% de supervivència** en càncer.

COL-LABORA-HI A:

dona.contraelcancer.es

  @contraelcancer.es

 BIZUM codi 06097

11 DE MAIG | DIA DE LA COLLECTA #TODOSCONTRAELCANCER
900 100 036 | asociacioncontraelcancer.es

associació
contra
el càncer

Travessar l'oceà per fer justícia

» Gustau Muñoz va ser assassinat als 16 anys per un policia en una manifestació de la Diada de 1978
 » El seu germà Marc ha declarat recentment a l'Argentina perquè aquest crim no quedi impune

Anna Utiel
BARCELONA

Gustau Muñoz tenia només setze anys quan la bala d'un policia va posar fi a la seva vida. Era l'11 de setembre de 1978 i aquest jove participava en una manifestació de la Diada. Militava a les joventuts del PCE(i) –el Partit Comunista d'Espanya (internacional), que defensava la independència de Catalunya– i formava part d'un dels piquets d'aquella mobilització. L'acompanyava, entre altres, el seu germà Marc, que només tenia un any més que ell. Després d'un moment de tensió, i pràcticament sense adonar-se'n, els dos germans es van separar. “Un agent ens va intentar detenir i vam córrer en direccions oposades”, relata en Marc. Al cap d'uns instants, en Gustau va ser assassinat d'un tret al carrer Ferran.

En Marc ho recorda com si fos ahir, però aviat farà 45 anys d'aquells fets. Uns fets que, malgrat aquestes quatre dècades, continuen impunes. En el seu moment, el cas es va arxivar sense judici i, posteriorment, l'estat espanyol no ha reconegut en Gustau com a víctima d'un crim de lesa humanitat. Amb tot, el cas ha prescrit.

És per això que la família Muñoz ha hagut de fer més de 10.000 quilòmetres i plantar-se a l'altra banda de l'Atlàntic per trobar la justícia que Espanya li ha negat. El passat 22 de març, Marc Muñoz va declarar als jutjats federals de Buenos Aires davant María Servini, la jutgessa de la querrel·la argentina contra els crims del franquisme.

UN PRECEDENT JUDICIAL

El camí per arribar fins a la declaració a l'Argentina no ha estat gens fàcil. Després d'esperar les –

Marc Muñoz amb María Servini, la jutgessa de la querrel·la argentina, i amb una pancarta acusant Martín Villa. Fotos cedides

limitades– vies de la justícia espanyola, l'any 2016 en Marc va provar d'incloure el cas a la querrel·la argentina, però va ser rebutjat perquè només s'acceptaven fets ocorreguts fins al juny de 1977. Lluny de rendir-se, va presentar un recurs, però aleshores li van dir que faltava documentació. Tampoc no ho va deixar córrer (mai li ha passat pel cap aquesta possibilitat). I el 2018, en el tercer intent, el crim d'en Gustau va ser admès a la querrel·la argentina. “El nostre cas amplia el període temporal de la querrel·la”, destaca en Marc, que defensa que “la justícia no podia limitar-se al temps”.

Com en tot, la pandèmia va endarrerir el procés, però finalment va arribar el dia. En Marc va volar a Buenos Aires el 18 de març per poder participar, del 20 al 24, en un congrés sobre drets

humans i crims de lesa humanitat com a membre del Col·lectiu pels Oblidats de la Transició (COT). El dia 22 va declarar davant la jutgessa Servini com a testimoni i querellant de l'assassinat del seu germà. Hi va haver tres tes-

El cas d'en Gustau ha obert la porta a jutjar crims posteriors al 1977 en la querrel·la argentina

timonis més i es va presentar com a prova el documental *Gustau, la Transició al descobert*, de Jaume Domènech. L'objectiu d'aquesta declaració, que va durar prop de dues hores, era acusar Rodolfo Martín Villa, ministre de l'Interior entre 1976 i 1979, i els dos policies presumptament involu-

crats en la mort d'en Gustau: Jose Luis Varela Miras i Francisco Martínez Menéndez. Però també pretenia denunciar el que va ser realment la Transició espanyola.

“Gairebé 200 persones van ser assassinades durant aquella època”, assenyalava en Marc, desmentint el mite d'una transició modèlica cap a la democràcia. “Aquelles morts formaven part d'un pla establert pel poder”, afegeix, posant el focus també en Joan Carles I com a cap d'estat. Aquesta tasca de denúncia és la que porta a terme el COT, que anima les famílies de totes les víctimes a presentar el seu cas a la querrel·la argentina.

“L'Argentina està donant una lliçó de justícia i de democràcia a l'estat espanyol”, subratlla en Marc. Per a ell, tot i que admet que el procés és llarg, el fet d'haver pogut declarar a Buenos

Aires li ha transmès la sensació “que s'està avançant”. Que la justícia per a la memòria d'en Gustau, doncs, és més a prop.

“UNA PEDRA A LA SABATA”

La querrel·la argentina, però, requereix col·laboració d'Espanya. I en aquest sentit, tal com es queixa en Marc, l'estat espanyol ha sigut “una pedra a la sabata” en tot moment. “Fins ara només ha posat pals a les rodes”, remarca. Però, tot i aquests mals precedents, no perd l'esperança.

“El govern espanyol no pot ignorar la justícia internacional eternament. En algun moment haurà de començar a col·laborar. Seria un exercici d'higiene per a la democràcia espanyola”, diu en Marc, que fa 45 anys que lluita contra la impunitat. “No pots matar un noi de setze anys i anar-te'n a casa”, sentència.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **línia Sant Andreu** a Telegram

La lupa

La diversitat contra la por?

per David Bondia, síndic de greuges de Barcelona

Foto: Pexels

Què ens està succeint a l'hora d'analitzar el binomi migracions/drets humans? Com pot ser que hàgim passat tan ràpidament de reivindicar el dret humà a la mobilitat universal (art. 7. 2 de la Declaració Universal de Drets Humans Emergents) a estar immersos en la manifesta proclamació d'un estat d'excepció permanent contra les persones migrants? Donar una explicació coherent a aquesta situació no resulta fàcil. Malgrat que és un tema complex, sí que podem apreciar que, des del món dels drets humans, això obeeix a una manipulació discursiva al voltant de la condició de les persones estrangeres.

Aquesta manipulació rau a provocar engany sobre la necessària interacció existent entre la sobirania de l'estat i la protecció dels drets de les persones migrants. Des d'una visió clàssica del Dret internacional públic, els estats tenien el poder inqüestionable d'admetre i d'expulsar els estrangers del seu territori. No obstant això, aquesta concepció absoluta que reconeixia la plena discrecionalitat de cada estat s'ha vist mitigada progressivament per l'evolució d'altres normes internacionals –en particular, les relatives a la protecció dels drets humans. Normes que no només afecten l'entrada o la sortida, sinó també el gaudi de drets i llibertats fonamentals quan una persona estrangera es troba sota la seva jurisdicció. L'emergència d'aquestes normes té per finalitat conciliar dues exigències oposades: per una banda, la seguretat nacional i la sobirania estatal i, per l'altra, l'efectiva aplicació del principi del respecte de la dignitat humana, en aquest cas envers les persones migrants. D'aquesta forma, cal proclamar ben alt que, avui dia, la sobirania dels estats està limitada, en diferents situacions, per la necessitat de respectar els interessos i les expectatives legí-

times de les persones migrants, així com de garantir el respecte dels seus drets fonamentals.

Aquesta interpretació ens ha de permetre desarmar i denunciar totes aquelles polítiques i pràctiques d'apartheid social que pretenen justificar argumentacions i comportaments que volen actuar com a protectors cap als seus (*primer els de casa*) i com a depredadors respecte dels que consideren enemics (persones migrants).

Cal denunciar aquesta alteració del règim migratori, ja que descansa en la representació de la persona estrangera com a estranya, on la seva condició és vista com una amenaça i on la retòrica de la protecció ja no és cap a elles, sinó contra elles.

Davant d'aquesta manipulació que hem constatat,

El fals dilema entre la por o la diversitat estarà molt present en la campanya de les municipals

la pregunta a formular-nos no només hauria de ser: com és possible aquest horror que comporta una vulneració sistemàtica i constant dels drets de les persones migrants? La pregunta correcta a plantejar-se seria: com hem permès que les persones migrants s'hagin pogut veure privades de molts dels seus drets i llibertats sense que això sigui constitutiu de delictes?

En molts casos, es tracta de manifestes violacions dels drets humans justificades per motius de seguretat, de manteniment de l'ordre i de control de la migració. No són pocs els exemples que en podem trobar cada dia: la identificació i detenció discriminatòria de persones en espais públics per sol·licitar la seva docu-

mentació acreditativa de la situació administrativa (identificacions basades en perfils ètnics, com denuncia any rere any SOS Racisme) o els espais de reclusió caracteritzats per l'espera i la manca de drets (centres d'internament d'estrangers, com el que tenim a Barcelona). Per si això no fos prou, les polítiques de control migratori incideixen en la il·lògica de l'excepcionalitat en promoure la criminalització de la solidaritat i la generalització de narratives tòxiques contràries a les migracions i als estrangers, entre altres mesures.

Ens trobem, doncs, davant d'un procés de deshumanització de les persones migrants fruit de l'augment dels controls migratoris i del desenvolupament de polítiques que produeixen cada cop més vulneracions de drets humans, patiments, explotacions i, fins i tot, morts.

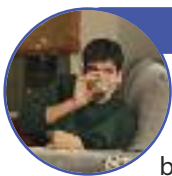
Ben segur que aquest fals dilema entre la por o la diversitat estarà molt present en la campanya de les eleccions municipals. D'aquesta forma, no ens podem quedar de braços plegats. Haurem de saber escollir entre veure la immigració des d'un marc discursiu construït sobre la por a l'altre i la defensa de la seguretat mitjançant mesures pròpies d'un estat d'excepció permanent –amb l'objectiu de reduir els drets de les persones migrants i mantenir-les en un estat d'inseguretat i vulnerabilitat– o aconseguir revertir la situació per tal de fomentar un enfocament de la gestió de la immigració basat en els drets humans.

Ho tinc clar. Segur que defensar el dret a migrar i els drets de les persones migrants contribuirà a fer que les nostres societats siguin més justes i solidàries, on la *mixofília* (l'aposta per entorns heterogenis i diversos) derroti la *mixofòbia* (por d'allò que és desconegut o no es vol conèixer). Independentment que doni o no vots.

Article publicat originalment el 24 d'abril

Aquí es piula

El Twitter en paper

@davidcobo_

Un sol propietari, un gran propietari, té un bloc de 120 pisos i, en plena emergència per l'habitatge, el vol destinar tot a fer-hi nous pisos turístics on fins ara vivien famílies a Barcelona. I pot fer-ho. Per una esclatxa. Una informació de @Benetino [publicada a RAC1 el 26-04-2023].

@AJEnric

Treballar menys per treballar tothom. Però també treballar menys per viure millor. Per participar en la comunitat, per militar, per aprendre, per cantar i ballar i fer teatre, per jugar amb la canalla, per fer-ho tot o per no fer res. Per sobre de tot, treballar menys. #1deMaig

@EvaPiquer

Soc gairebé abstèmia, només m'he emborratxat per error, i puc dir que és complicadíssim viure sense beure. La pressió que he rebut per beure no l'he rebut mai per res més. I em preocupa constatar que la cultura de l'alcohol està arreladíssima entre els joves.

@OriolMalet

Et trobes un amic d'infantesa, del barri i del poble on et vas criar, que no veies feia almenys 30 anys, i que de l'abraçada que et fot quasi et mata de content que està, diu, de veure on has anat a parar professionalment parlant. El *subidón* no es pot comparar amb quasi res.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

grup comunicació 21

Subdirector d'edicions Línia: Albert Ribas
Edicions Línia: Albert Alexandre (diari metropolitana), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Dipòsit Legal: B 11298-2010

www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

AV Sant Andreu

L'Associació de Veïns de Sant Andreu de Palomar dona suport a la plataforma veïnal Àgora, que vol mantenir pacificat l'espai on hi havia la carpa del mercat provisional. Això sí, l'entitat aposta per arribar a un consens amb tot el veïnat i el comerç.

pàgina 14

Literal

La Literal tornarà a omplir el recinte de la Fabra i Coats enguany. La 9a edició d'aquesta fira d'idees i llibres radicals se celebrarà els dies 20 i 21 de maig, amb un centenar d'editorials independents i una desena de llibreries cooperatives.

pàgina 14

Eix Sant Andreu

L'Eix Sant Andreu celebrarà el pròxim dissabte 13 de maig una nova edició de la Festa del Comerç al Carrer. Hi haurà parades de moda, bijuteria, complements, objectes de regal i artesanía, així com espectacles de ball i degustacions culinàries.

pàgina 20

El + llegit

Línia Sant Andreu.cat

- 1 Els Jardins de les Dones de la Motor Ibèrica acolliran la gran Festa de l'Arquitectura
- 2 Ja hi ha acord per ampliar el CAP del Bon Pastor
- 3 L'alumnat de l'Escola FEDAC porta la primavera al comerç de Sant Andreu
- 4 Jordi Martí Grau: "Quan tothom parla de la teva agenda política, ja has guanyat"
- 5 Millores en la salut de les dones de tres barris

Safata d'entrada

Superilla Barcelona, també aquí

per Gerard Sentís (Barcelona en Comú)

Uns índexs de contaminació de l'aire encara massa elevats i una sequera extrema continuada a casa nostra alerten una vegada més de la necessitat d'accelerar la transformació de la ciutat de Barcelona per fer front a l'emergència climàtica. Si al segle XIX la ciutat va créixer amb l'Eixample del pla Cerdà, i al segle XX amb l'annexió de nous municipis i l'obertura al mar, el present segle XXI ha de ser recordat, per força, per l'ampliació dels espais verds i el foment de la mobilitat sostenible. Una transformació que ja és molt visible a Sant Andreu, a Gran de Sant Andreu i molts altres espais.

El govern d'Ada Colau ha impulsat els darrers 8 anys el model Superilla Barcelona, una transformació de sota-rel de l'espai públic de la ciutat. Però mentre alguns sectors polítics, econòmics i socials han volgut denunciar aquesta opció des d'una visió 'eixample-cèntrica', com el mateix candidat socialista i ex-president de la FAVB, Lluís Rabell, les dades són clares: el model Superilla arriba arreu de la ciutat, també a Sant Andreu.

La inversió és alta, sens dubte, al districte més poblat i dens de la ciutat, l'Eixample, amb uns barris que travessen diàriament més de 350.000 vehicles. Però l'aposta municipal és encara més forta als barris populars on la transformació urbana es fa palesa amb diverses actuacions estructurals.

Contra el que a alguns els agradaria, la Superilla va néixer al Poblenou, prou lluny de l'Eixample, amb rèpliques a Horta i a l'arxiconeguda (i exitosa) superilla de Sant Antoni, banc de proves d'un model que ja es repeteix amb pacificacions com les del carrer Pi i Margall a Gràcia o la Via Laietana a Ciutat Vella, i les transformacions de l'avinguda Meridiana i el carrer Gran a Sant Andreu, amb més espai per als

El model Superilla, que va néixer al Poblenou, arriba arreu de la ciutat: també a Sant Andreu

vianants i el verd. Val la pena recordar que aquestes dues últimes eren demandes històriques de les entitats veïnals de barris populars, unes veus que no van ser escoltades fins a l'arribada al govern d'Ada Colau.

Al nostre districte, a Sant Andreu, també la transformació de les cases barates del Bon Pastor, que ja encara la seva recta final, o el projecte de la nova Mercedes al mateix barri posen les pacificacions i el creixement dels espais verds al centre, uns projectes que arriben amb força als barris més vulnerables.

I, finalment, ja està començant a caminar la superilla Sagrera Sud-Navas Sud, una proposta de les entitats sagrerenques per donar continuïtat al seu nucli antic i pacificar els entorns de bona part dels equipaments del barri. Després d'un procés participatiu llarg i divers, les primeres actuacions són ja una realitat amb les pacificacions del carrer Biscaia prop l'escola Octavio Paz i el carrer

Costa Rica, davant les escoles el Sagrer i Icària. El pròxim mandat consolidarà aquesta transformació i fomentarà, com totes les superilles un espai de trobada, de gent diversa, on a més de fer salut, també s'hi crea xarxa veïnal i es fomenta el comerç de proximitat.

La superilla de Colau arriba a Rotterdam, Nova York, Viena i Bogotà, i així ho vam constatar amb la trobada internacional que va tenir lloc a Barcelona a finals de març, però també ho fa a la Sagrera, Navas, Sant Andreu o Bon Pastor, entre molts altres, on les veïnes i veïns comencem a gaudir d'un espai públic menys contaminat i més amable per a la nostra vida quotidiana.

Línia Sant Andreu no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#CaosARodales

@SergiMaranya: La incidència a l'R2 Sud de Rodalies es podria allargar quatre setmanes. S'ha hagut de reduir la freqüència de trens per l'incendi d'un quadre de senyals.

#LaSequeraContinua

@324cat: Per sortir de la situació de sequera caldria multiplicar per 10 l'aigua que ha caigut aquests dies, segons el Servei Meteorològic de Catalunya.

#LaFebreSpringsteen

@oscarcatradio: Vet aquí la xuleta que tenia Springsteen per cridar en català: "Ans bayem diu menja", "us astimem". [Es pot veure a una imatge publicada pel cantant].

Els amics de Peter (Griffin)

per Víctor Porres

Als voltants del Dia del Treballador s'acumulen les propostes i reivindicacions sobre el món laboral expressades des de diversos sectors de la societat. Els que solen fer més soroll són els sindicats, perquè són els que presumptament representen els interessos dels treballadors i, per tant, utilitzen l'aparador de l'1 de maig per reclamar millores salarials, més llocs de feina i altres mesures que garanteixin la qualitat de vida dels treballadors, com la proposta estrella d'enguany, que és la setmana laboral de quatre dies o, dit d'una altra manera, el cap de setmana de tres jornades de festa.

També el sector empresarial aprofita el reclam de la celebració del treball per dir-hi la seva. Aquest és el cas de la companyia Clece, que la setmana passada va anunciar el projecte *Barcelona Emplea*, una iniciativa per oferir feina de diferents perfils professionals a persones en situació vulnerable a través d'un bus que farà parada a quatre ciutats metropolitanes: Sitges, Vallirana, Martorell i l'Hospitalet de Llobregat. És com aquell bus en el qual viatjava Jorge Fernández i el seu equip de rehabilitació d'edificis en el programa d'Antena 3 *Esta casa es una ruina*, però en lloc de guanyar-te uns dies de vacances mentre et reformen la casa aquí el que t'ofereixen és que treballis perquè amb el teu salari et puguis arreglar la casa, si és que en tens.

Uns altres que aprofiten el *dayketing* del Dia del Treballador són les consultores, les empreses de recursos humans i les agències de màrqueting. La xarxa s'omple d'estudis i d'informes sobre les temàtiques més inversemblants relacionades amb el món laboral. D'aquestes, les més curioses i, en certa manera, frívoles són les enquestes sobre els hàbits i costums dels treballadors, que és una manera legal d'investigar la vida del proletari i, alhora, semblar que a les empreses els preocupa com se sent el pencaire i què l'amoïna.

Dins d'aquest àmbit del *work reality*, la que més m'agrada és la branca de les relacions personals en l'àmbit laboral. Per exemple, sabíeu que els professionals que tenen un amic a l'empresa treballen més i millor? Segons un informe de la consultora Gallup, les persones amb un amic a la feina estan més compromeses amb el treball, són més propenses a innovar i a compartir idees, a fer més tasques en menys temps i, compte amb la dada, també es diverteixen més. Quin descobriment! És com aquella antiga frase-acudit que deia: "Masturbar-se està bé, però follant coneixes gent".

treballar? Està clar que la fantasia d'*Il dolce far niente* no està gaire ben vista, perquè sembla comunament acceptat que l'acció natural de l'home és treballar. "El treball us farà lliures", deien els nazis. En canvi, el còmic Pepe Rubianes ironitzava: "*El trabajo dignifica, te honra, te realiza, te luce, te abrillanta y te da esplendor. Hasta te pone cachondo. Es la hostia. Hay que ver lo cachonda que va la gente a trabajar a las seis, las siete y las ocho de la mañana*".

També la música, que sovint és un fidel reflex del sentiment popular, està plena de hits que demonitzen el treball: *No me gusta trabajar* (Los Rebeldes), *La vida pasa felizmente* – *Es una lata el trabajar* (Luis Aguilé), *Sympathique* – *Je ne veux pas travailler* (Pink Martini)... I després tenim Peret, que a *Saboreando* cantava: "*El portero de mi casa dice que ya no trabajo, que le pregunte a su hija cuando la tengo debajo*". Aquest vers rumber sembla l'himne de l'incansable rei emèrit: potser en sa vida mai s'ha acotxat per treballar ni per arregar un tovalló del terra, però, pel que es veu, no ha parat quiet i mai li ha fet mandra saltar de llit en llit. De fet, entre ell i Julio Iglesias, podrien colonitzar tota Austràlia amb la seva descendència.

De la mateixa manera que sempre hi ha un dentista díscol que no coincideix amb els altres nou a l'hora de recomanar un dentífric, a les enquestes sobre el món laboral també es recull un petit percentatge d'*outsiders* que opinen, però com que són minoria, no es converteixen en tendència. Són autèntics mestres esquivant el treball que s'inspiren en altres personatges que han arribat a la fama per no fer res o per fer-ho malament, com Homer Simpson, Jeffrey Lebowski, Peter Griffin o Jay i Bob el Silenciós. Gent *random* que, quan en els estudis de mercat els pregunten "què estàs fent actualment?", pot ser que els responguin "preparant un collar de macarrons per al Dia de la Mare".

Article publicat originalment el 2 de maig

Foto: Pexels

Un altre estudi –aquest, de l'empresa Randstad– diu que vuit de cada deu treballadors espanyols afirmen que compten amb, com a mínim, un amic a la feina i que estan més contents que un gínjol. Tant, que donen més importància al valor d'aquesta amistat que al seu propi sou. En part, s'entén, perquè passem un terç de la nostra vida treballant, per la qual cosa compartim més hores amb els companys de feina que amb la nostra família o amb el gat, i ja se sap que el tracte porta el contacte.

Ara bé, tenir un amic a la feina compensa o seria millor estar més sol que un mussol però no haver de

Les millors perles

Un estudiant de Seül (Corea del Sud) es menja una obra d'art valorada en 120.000 dòlars. L'obra en qüestió era un plàtan enganxat a la paret amb cinta adhesiva. En veure-la, el jove no va dubtar a cruspir-se la fruita. "Tenia gana", ha al·legat.

Truca al 112 en ple atac d'al·lèrgia i l'operari que l'atén el pren per un bromista. Li va passar a un noi de 15 anys de les Illes Balears, que resulta que tenia un col·lapse pulmonar. El 112 podria haver de pagar 100.000 euros.

Aprofitant la visita del director de cinema Steven Spielberg a Montserrat, acompanyat dels Obamas, des de Montserrat li van fer una proposta: fer una pel·lícula sobre Bonaventura Ubach, "l'Indiana Jones de Montserrat". Això promet.

La Junta Electoral ha obligat la CUP de Moià a refer la seva llista electoral per a les municipals del pròxim 28 de maig perquè resulta que no és paritària. Hi falten dones? Doncs no: n'hi ha "massa".

Twitter (@FCBfemeni)

LA FOTO

La teva mirada és única

 T'esperem a **Gran de Sant Andreu, 257** o als nostres centres de Barcelona.

*50% en tots els vidres monofocals i progressius en comprar unes ulleres graduades (muntura + vidres), acumulable al 25% en la muntura del Pla Renové. Descompte exclusiu en ulleres graduades i ulleres de sol graduades per a clients Privilege del 10/04/2023 a l'11/06/2023 (PVP Targeta Privilege: 18 €).

premsa de proximitat metropolitana
un recorregut per la història a través de les seves capçaleres

espai línia

Exposició oberta al públic
Girona 52, Barcelona

Tribuna

1322 o el subsol com a refugi

per David Fernández

Foto: Pexels

«Abans que un bombardeig la tornés boja»
‘Homenatge a Teresa’, Ovidi Montllor

Cada dia, a cada passa, una primíssima línia fràgil ens separa, o potser ens adhereix sense solució de continuïtat, amb un subsol que encara conté els substrats del que som, concentra totes les pors acumulades i condensa el trencaclosques d'una memòria fràgil. Ho dic perquè ara que la Model ja no és presó, rere 100 anys d'història i 113 penes de mort, esdevé gairebé imprescindible no perdre's la impressionant feina que han realitzat la fotògrafa Ana Sánchez i l'historiador Xavier Domènech sobre els refugis antiaeris de quan ploïen bombes a la ciutat que no era dels prodigis. Es trobaran, es toparan, amb 170 imatges sobre aquella Barcelona subterrània, construïda, com és norma de la resistència en aquesta país, a través de l'autorganització, l'enxarxament veïnal i l'esforç comunitari de la rereguarda. Si s'atansen a l'antic pou del dolor i el càstig que és la vella presó veuran, a les galeries 3 i 4, una insondable exposició cartografiant i localitzant 1322 refugis autoconstruïts, on barcelonines i barcelonins es protegiren del foc del cel i on se salvaren milers de vides. L'Ana hi ha posat el cos, l'ànima i l'ull per tots nosaltres. Llum tènue contra l'horror i ull personal entre penombres, sota tots els clarobscur, per garantir una mirada col·lectiva en els replecs de la memòria. Aquell subsol no és pas lluny, i sobre ell caminem quotidianament. El passat 30 de març, quan s'inaugurava, encara prenia la paraula la veïna de Sant Andreu Montserrat Sala, a 94 anys. Com a testimoni viu en primera persona. Tan lluny i tan a prop.

La memòria no ens deixa mai en pau i, alhora, és impossible construir cap pau sense ella. Alacant, Barcelona, Gernika i aquells primers bombardejos feixistes contra la població civil van inaugurar, com a laboratori de proves necròfil, un model vertical de destrucció demencial que acabaria normalitzant-se. Santiago Alba Rico va escriure fa molt temps sobre aquesta aporia irresoluble: si els camps de concentració nazi foren un holocaust horitzontal, Hiroshima i Nagasaki –246.000 morts– van fundar el funest extermini vertical des de l'aire per esborrar ciutats senceres en un no res. Però, paradoxalment, com recorda Alba Rico, l'ordre mundial del 1945 va prohibir el terror dels lager mentre legalitzava la crueltat dels bombardejos. Ahir o avui, mentrestant, les veritats nòmades que Palau i Fabre va deixar escrites al seu ‘Gernika’ encara romanen i perduren: «Els infants jugaven a guerra quan de sobte, del cel, d'on venen, diuen, els àngels i els ocells, queia un xàfec de foc, el cel era l'infern, l'ordre s'havia capgirat. Tres hores com una eternitat i aquell joc s'extingia. Els infants ja no jugaven a guerra: la guerra els havia exterminat. Ara tot-hom pensava igual, perquè tots els cadàvers pensen el mateix. I així començava la gran uniformitat».

La desmemòria també uniformitza. I les ombres del passat de '1.322' no són només fantasmes del present, sinó estrictes realitats contemporànies a les quals ens hem acostumat amb parsimoniosa i radical indiferència contemporitzadora. I sí, mirarem l'ahir per poder copsar el present i saber descodificar el futur. L'exposició no és el que aparenta –a cavall de la història, la cartografia o l'arqueologia–, sinó molt més, i m'atreviria a dir que tot el contrari –present, brúixola i futur. Si no, no imaginarem les sirenes i les corredisses civils d'ahir pensant en les corredisses cap al metro de Kíiv d'avui mateix. Mal ens pesi, el cel de plom s'ha reproduït de forma ininterrompuda des de 1945. Facin la llista de memòria, si no. Dresden, Saigon o Santiago de Xile. Sumem-li la memòria de Sarajevo fa 30 anys, de Bagdad i Fallujah en fa 20, d'Alep en fa 10 o del Iemen des de fa vuit anys. Com si no n'aprenguéssim mai –aprendre a mirar, sostenia John Berger. La mirada, a propòsit de l'exposició, conté una radical dualitat: la mirada asèptica del pilot del bombarder que prem el botó és la que destrueix el món d'una sola revolada. La mirada de l'Ana, antídote i antagonica, és el que el salva.

Res no cau del cel –les bombes, sí– i tot es cou sempre arran de terra, des dels subsols on tantes vegades ens hem hagut de refugiar. Tampoc res comença avui. Les lluites democràtiques de llarg recorregut per la recuperació dels refugis antiaeris endinsa les arrels, també, en el dèficit estructural i fundacional dels oblidats del 1978. Entre les pioneres que el van obrir fa molt temps hi serà i hi destacarà sempre la Pilar Frutos. Una amiga em recorda que els primers a enfrontar-se a qualsevol mur són els que es deixen la pell i la cara per forçar la primera esclatxa. I sí. Només érem vailets de barri, fèiem les festes de Gràcia cada estiu a la plaça del Diamant i allà estava ella, colze a colze, per evitar que, col·lectivament, la postmodernitat s'endugués la memòria. Allà on volien fer un pàrquing s'hi va quedar finalment el refugi, sota la mirada agràida del crit de la Colometa de la Mercè Rodoreda. Recordar avui hores de reunions, de cartells, de tríptics, d'actes i de protestes és parlar incessantment de la Pilar, tossuda i tenaç, i connecta directament amb l'enxarxament veïnal com a refugi democràtic –quan ploïen bombes i quan granissaven oblidats. Un mal dia d'un 2020 impossible, la Pilar ens va deixar, i aquest dissabte, finalment, amigues, companyes i periodistes podrem retre-li el merescudíssim homenatge pendent que li devíem, i que ens devem, al Centre Artesà Tradicionari de la Vila de Gràcia. Serà a les dotze del migdia i servirà per dir-li ‘i gràcies sempre’. Per ensenyar-nos que no oblidar d'on venim ni deixar d'esbrinar on volem anar requerirà sempre saber quin sòl trepitgem i quants subsols es mantenen encara vius.

Article publicat originalment el 21 d'abril

“

La memòria no ens deixa mai en pau i, alhora, és impossible construir cap pau sense ella. Alacant, Barcelona, Gernika i aquells primers bombardejos feixistes contra la població civil van inaugurar, com a laboratori de proves necròfil, un model vertical de destrucció demencial que acabaria normalitzant-se

”

Flaixos

@SilCatNa: Tot sovint acaben a les consultes de psicologia les persones que tenen relació estreta amb persones que necessiten anar al psicòleg i que no hi volen anar.

@iuforn: La Lliga de [Javier] Tebas és la dels tossuts. El Madrid tossut que la guanyi el Barça i el Barça tossut a no voler-la guanyar.

@xalzfm: Un cap de setmana de tres dies: un per descansar, un per socialitzar i un per fer tot allò que no tens prou temps per fer durant la setmana.

Via Júlia
ASSESSORS

**Esta campaña,
como siempre,
estamos
cerca de ti**

Ejercicio 2022

Documentación necesaria para la confección de su Declaración de la Renta (Ejercicio 2022)

- Borrador de la Renta/Datos fiscales**
Enviado por la **Agencia Tributaria** (en caso de haberlo recibido) Este documento permite prescindir de los certificados de empresa, bancos, etc.
- Declaración de la Renta y Patrimonio** del año pasado.
- Certificados** de rendimientos del trabajo, baja por enfermedad, desempleo, pensiones (jubilación, viudedad, invalidez...) y otras retribuciones del trabajo.
- Certificado de **Minusvalía**.
- Certificados de las **cuentas bancarias** con intereses y retenciones, dividendos de acciones y otros rendimientos del capital.
- Recibos de I.B.I.** (Contribución)
De las viviendas, fincas rústicas y urbanas, solares.
- Letras, recibos de Hipotecas**, y además, gastos de compra correspondientes a la vivienda habitual.
- Facturas Oficiales** de Obras de reforma en su vivienda.
- SI HA VENDIDO UNA CASA, PISO, LOCAL, PARKING, etc.** la escritura de venta, la escritura de compra o adquisición por herencia, donación, etc. los gastos de adquisición (impuestos, notario, registro, etc.) la plus-valía municipal pagada y si la hubiera, la factura de la comisión de la agencia inmobiliaria.
- INFÓRMENOS**
Si ha realizado una Dación en Pago.
- Justificantes** de aportaciones a planes de pensiones y jubilación.
- Contrato y Recibos de alquiler** de la vivienda habitual del año 2022 (según requisitos)
- DNI y datos personales**
De los contribuyentes y familiares que convivan con los mismos.
- Plan PIVE**, si ha recibido algún tipo de ayuda por la compra de un automóvil debe incluirse en la declaración.
- Ayudas para compra o alquiler de vivienda**. Se deben declarar las ayudas recibidas de la Generalitat por estos conceptos.

Si aún no eres cliente, ¡es el momento de conocernos!

Puedes encontrar toda la información relacionada con la renta en nuestra web www.viajulia.com

Honestidad y servicio, nuestro valor desde 1963

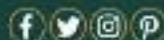
Gestiones notariales · Gabinete de abogados · Asesoramiento y gestión de empresas y particulares
Asesoramiento y contratación de seguros · Inmobiliaria · Administración de fincas

Oficinas Centrales · Via Júlia, 61 · 08042 Barcelona · Telf. 933 506 400 · Fax 933 533 503

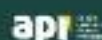
Delegación · Via Júlia, 46 · 08016 Barcelona · Telf. 935 210 640 · Fax 933 533 503

www.viajulia.com

Síguenos en:

registro d'agents Inmobiliaris de Catalunya - nº 0265-1247

Jaume Collboni lidera per tercera vegada la llista del PSC per a les eleccions municipals de Barcelona. El 2015 va obtenir només 4 regidors, el 2019 els va doblar (8) i ara les enquestes el situen entre els candidats amb opcions de guanyar.

“El porta a porta és un exemple més de com no s’han de fer les coses”

A. Nadeu / A. Ribas
Fotografia: J. Chichelnitsky

El setembre del 2021 va paraitzar *sine die* la implementació de la segona fase de la recollida porta a porta a Sant Andreu per les queixes veïnals que hi havia. Creu que durant el següent mandat serà el moment de reprendre-la?

El porta a porta és un exemple més de com no s’han de fer les coses, i per això des del PSC vam exigir a l’àrea liderada per Barcelona en Comú que s’aturés. La implementació d’un sistema com aquest en una ciutat com Barce-

“En molts casos el Pla de Barris ha quedat lluny del que volien els veïns i veïnes”

lona requereix diàleg, consens i, sobretot, sentit comú. Els responsables polítics no hem de tenir por de rectificar quan una

mesura no funciona. El consens vol temps, però estic convençut que, en el pròxim mandat, si soc alcalde recuperarem la Barcelona d’ordre i d’oportunitats perquè torni a sentir-se orgullosa d’ella mateixa. La Barcelona que tots i totes somiem.

Està satisfet amb la transformació d’algunes zones del nucli antic de Sant Andreu, com ara la pacificació de Gran de Sant Andreu? Hi ha un sector de veïns que es queixa que en alguns carrers el trànsit ha augmentat...

El carrer Gran de Sant Andreu necessitava millores, ja que tenia voreres molt estretes per les quals no passava ni un cotxet de bebè o una cadira de rodes. Hi insisteixo: cal avaluar les mesures i prendre decisions amb sentit comú. Per això, el nostre compromís és aplicar un pla de mobilitat a tot el barri que tingui en compte tots els canvis i eviti perjudicis a determinats carrers.

El Bon Pastor viurà una de les transformacions urbanístiques més ambicioses que hi ha pre-

Jaume Collboni / Candidat del PSC a l’alcaldia de Barcelona

Jaume Collboni espren les últimes setmanes abans de les eleccions municipals del pròxim 28 de maig. En aquesta entrevista amb *Línia Sant Andreu*, el candidat del PSC a l’alcaldia de Barcelona repassa les principals qüestions que han marcat el mandat al districte.

vistes a la ciutat, amb el projecte de l’antiga fàbrica Mercedes. Està garantida la petició veïnal que una part important de la nova zona siguin espais verds? Sí, està totalment garantida. La Mercedes és fruit d’un procés de participació i de les negociacions de l’Ajuntament amb els promotors. Des d’un primer moment vam defensar les peticions de l’AV de Bon Pastor, és a dir, més verd i integració amb la resta del barri. Es tracta d’una transformació cabdal, ja que crearem 5.000 llocs de feina lligats a la nova indústria, habitatge protegit, equipaments per al barri i centres universitaris de primer nivell.

La Sagrera és un altre punt del districte que viurà grans canvis, sobretot per la nova estació. Algu-

nes veus han alertat d’una possible gentrificació del barri. La veu raonable aquesta preocupació? Amb la transformació de la Sagrera donem resposta a una reivindicació històrica de la ciutat, i tancarem una ferida urbana. La

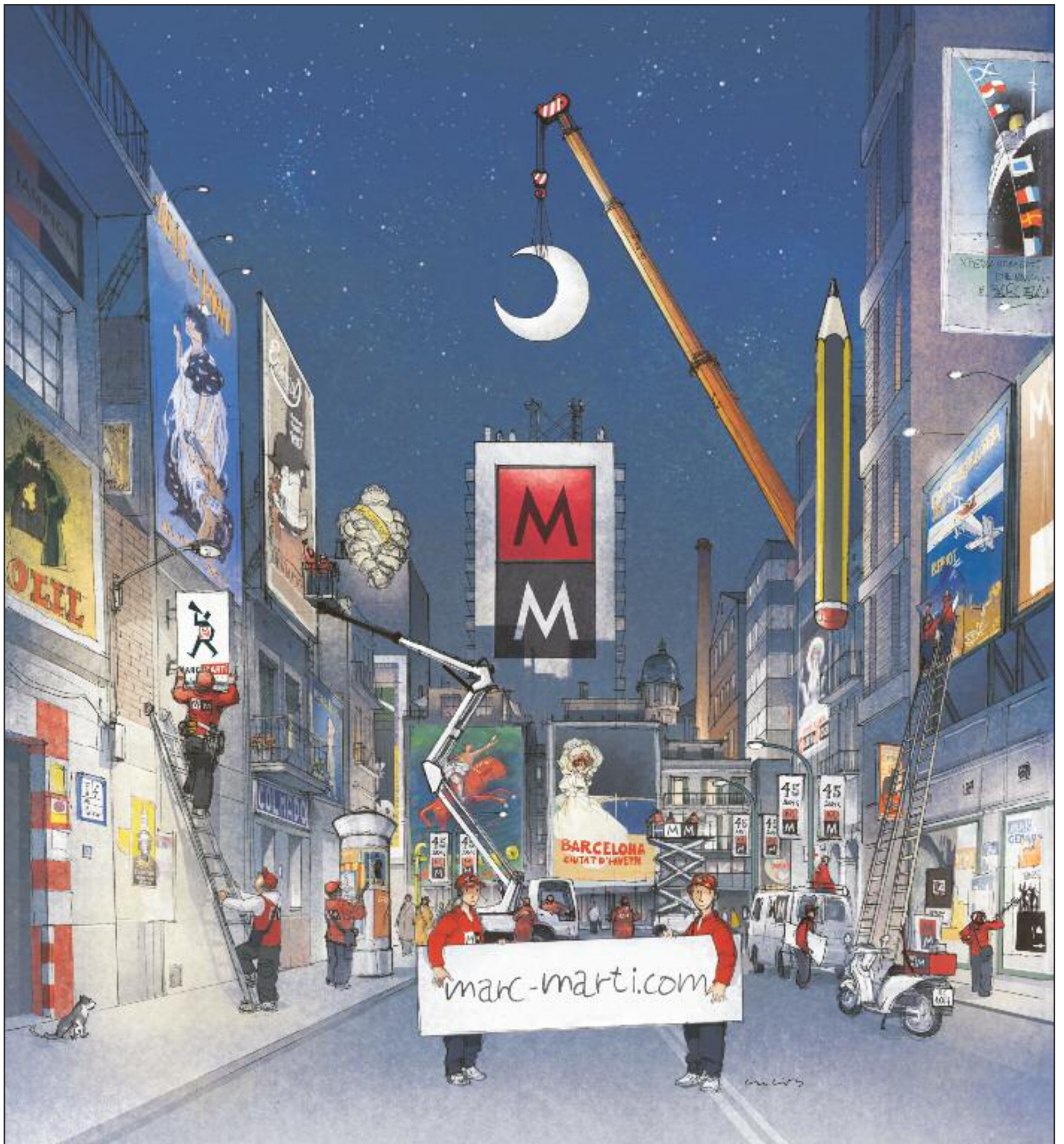
“Aplicarem un pla de mobilitat a tot el barri de Sant Andreu sense perjudicar certs carrers”

planificació és equilibrada, amb prioritat per a l’habitatge accessible i amb la voluntat de crear ciutat on abans només hi havia un gran buit. Guanyem ciutat, no pas especulació. La zona de Berenguer de Palou, Camp de la Sí-

nia i voltants de la nova estació en són bons exemples.

Alguns barris del districte (el Bon Pastor, Baró de Viver i la Trinitat Vella) formen part de l’Eix Besòs, una de les zones de la ciutat i de la metròpoli que pateixen una pobresa més elevada. Les inversions fetes i previstes amb el Pla de Barris són suficients?

El Pla de Barris és una bona iniciativa, però no ha arribat a cobrir totes les expectatives. En molts casos ha quedat lluny del que volien els veïns i veïnes. Per això, en duplicarem les inversions, passant dels 150 als 300 milions d’euros. I la magnitud de la importància que li dono és que hi situem al capdavant un tinent d’alcalde responsable del Pla de Barris i de Participació, Lluís Rabell.

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

BCN X 10

MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

BARCELONA
districte a districte

Torna l'espectacle dels Castelliers de Gràcia

GRÀCIA | Amb la primavera tornen els castells. I la colla dels Castelliers de la Vila de Gràcia torna amb més força que mai. És una de les més emblemàtiques de Barcelona i també una de les més espectaculars si ens fixem en la munió de fidels seguidors que arrossega. "Hi ha molta gent que ens va seguint diada rere guiada", explica la presidenta de la colla, Montse Igualada. "Si necessitem gent per a la pinya, podem comptar amb ells. Sabem que aquell dia hi seran per ajudar-nos", afegeix. Per a ella, "els castells són una expressió de la nostra cultura que s'ha convertit en un espectacle".

LES CITES IMPRESCINDIBLES

La Diada Castellera de la Salut és la segona gran cita, el 6 de maig a les 18 h a la plaça de la Natura, al Park Güell, emmarcada en

"Els castells són una expressió cultural que s'ha convertit en un espectacle"

la mostra d'entitats veïnals del barri de la Salut. Precisament aquesta és una de les característiques més marcades de la colla, la seva vinculació amb el territori. Ho confirma la presidenta: "Som a Gràcia, que és una vila molt rica culturalment i també pel que fa a associacionisme i cultura popular,

Foto: Arxiu Castelliers de la Vila de Gràcia

i per això ens sumem a qualsevol de les activitats que es plantegen a la vila. Si podem ser-hi, hi anem per fer molt soroll". A la Salut els acompanyaran els Matossers de Molins de Rei i els Sagals d'Osona.

La següent gran cita de la temporada commemora la trajectòria de la colla. És la Diada Castellera del XXVI Aniversari dels Castelliers de la Vila de Gràcia, un gran esdeveniment on participaran els Nens del Vendrell, la Colla Jove Xiquets de Tarragona i els Capgrossos de Mataró. Tindrà

lloc el 21 de maig a les 12 h a la plaça de la Vila de Gràcia.

El juliol arribarà la Diada Castellera de la Festa Major del Camp d'en Grassot, el dia 2 a les 12 h, a la cruïlla entre els carrers Indústria i Grassot. També hi participaran els Castelliers del Poble-sec i els Castelliers de Lleida.

L'última gran cita d'enguany serà la Diada dels Castelliers de la Vila de Gràcia, el 5 de novembre a les 12 h a la plaça de la Vila. Un gran final de festa on els graciencs estaran acom-

panyats pels Minyons de Terrassa, els Castelliers de Sabadell i els Castelliers de Barcelona.

A la pàgina web www.cvg.cat hi trobareu tota l'actualitat sobre la colla i podreu apuntar-vos a alguna de les seves activitats, com, per exemple, els cursos gratuïts que organitza perquè la mainada descobreixi el món dels castells.

Els castells formen part del programa **BCNx10**, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona. ■

Els grans referents del Modernisme tindran parada a la Fira Modernista i del Comerç

Foto cedida

EIXAMPLE | Del 19 al 21 de maig, l'Eixample acollirà una nova edició de la Fira Modernista i del Comerç de Barcelona, una gran festa d'època organitzada per Coreixample, conjuntament amb l'Institut de Paisatge Urbà i amb la col·laboració de Turisme de Barcelona. Aquesta edició canviarà excepcionalment d'ubicació, a causa de les obres de la superilla al carrer Girona, i se celebrarà al carrer Bruc, entre l'avinguda Diagonal i el carrer Consell de Cent. L'eix central serà l'arquitecte Lluís Domènech i Montaner amb motiu de la celebració de l'Any Domènech, en commemoració dels cent anys de la seva mort.

COMERÇ DE PROXIMITAT I PARADES MODERNISTES

La fira arriba amb nombroses novetats, com un espectacle de teatre i dansa produït per a l'ocasió, l'exposició permanent del Genoveva, un vehicle de principis del segle XX, o les parades modernistes d'arreu. A més, hi haurà moltes activitats familiars, com ara la rua de cotxes antics, les desfilades d'època o el trenet de vapor, així com un

gran escenari a la zona de restauració on hi haurà exhibicions i música en viu.

Com és habitual, la fira disposarà de les parades d'artisans i de les del comerç de proximitat i professionals del barri associats a Coreixample, on també es faran tallers i activitats. Però enguany cal destacar la participació d'institucions molt vinculades amb el Modernisme que també hi tindran parada o estan convidades a tenir-la. Són la Ruta del Modernisme de Barcelona, la Ruta Europea del Modernisme, la Casa Elizalde, la Torre Bellesguard, la Diputació de Barcelona i el Palau Güell, els museus de Cerdanyola del Vallès, Cardedeu o la Casa Botines de León, el Centre d'Estudis Lluís Domènech i Montaner, Cementiris de Barcelona, Modernisme al Maresme, el Consorci de Turisme del Baix Llobregat i Colònia Güell, la Casa Navàs de Reus o les ciutats de Terrassa, Alcoi, Teruel, Ferrol, Melilla, Riga i Timisoara.

La fira és una de les activitats del programa **BCNx10**, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona. ■

Escaneja aquest codi QR i no et perdis res!

BCN X 10
MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

Collserola floreix i fa florir les persones

SARRIÀ-SANT GERVASI | La Serra de Collserola no és només un pulmó verd. També és un espai ple de biodiversitat i la millor escola de natura possible per als barcelonins i barcelonines. I *Collserola floreix*, la jornada de fauna i flora a Can Calopa, n'és un bon exemple. La cita és el 20 de maig, des de les onze del matí fins a les sis de la tarda. L'activitat té un cost de 15 euros per adult i de 5 euros per infant (d'entre 3 i 12 anys). Els menors de 3 anys poden fer-la gratuïtament.

UN PROJECTE AGRARI MOLT SOCIAL

Can Calopa és una masia del segle XVI rehabilitada i ubicada en una zona de protecció de biodiversitat tant de flora com de fauna. Històricament, a la primavera es feia una festa i s'obrien les instal·lacions als ciutadans, però ara, segons Dolors Llonch, la directora de Can Calopa, la proposta és més agosarada. "Volem que la gent conegui tota la diversitat de flora i fauna que hi ha a la zona", afirma.

Després dels tallers educatius, els visitants pujaran a la masia per fer un tast del vi que es fa a Can Calopa i podran quedar-se a un dinar popular amb productes de la mateixa explo-

tació. I després de dinar, festa grossa amb un espectacle familiar.

Una altra cosa molt interessant per descobrir durant la jornada és el projecte social de l'Associació l'Olivera a Can Calopa. I és que l'equip que planta i cuida les vinyes o les oliveres de l'explotació està format per persones amb diversitat funcional que viuen i treballen a la

"Volem que la gent conegui la diversitat de flora i fauna que hi ha a Collserola"

finca, i també en formen part menors estrangers no acompanyats. És per això que Llonch considera que Can Calopa no només "ha recuperat cultura i patrimoni, vinya o gastronomia", sinó que "també recupera persones".

Aquesta jornada és una de les activitats del programa *BCN X 10*, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona. ■

Foto cedida

MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

BCN X 10

Passeja't pels **10 districtes** de Barcelona i descobreix un munt d'esdeveniments per a tots els gustos, impulsats per les associacions locals.
Viu els barris de la mà dels que hi viuen.

Consulta la programació a visitbarcelona.com/bcnx10

Barcelona Turisme

Finançat amb impost turístic

Ajuntament de Barcelona

Equipaments | Pas endavant per a l'Escola 30 Passos

A finals d'abril va sortir a concurs el projecte de construcció del nou edifici de l'Institut Escola 30 Passos, un pas endavant llargament esperat i que ha arribat amb molt de retard, ja que els alumnes fa anys que fan classe en mòduls.

Volen que l'espai del mercat provisional sigui una "àgora"

- » L'Ajuntament ha començat a desmantellar la carpa aquest mes
- » Diversos veïns reclamen que els vehicles no tornin a la zona

ESP AIS ▶ L'Ajuntament va començar, a principis d'aquest mes de maig, a desmantellar la carpa del mercat provisional de Sant Andreu que durant quatre anys va estar ubicada al carrer de Sant Adrià. Després de tant de temps sense vehicles, diversos veïns de la zona no volen renunciar a la pacificació i han creat una plataforma anomenada Àgora Sant Andreu, que pretén convertir l'espai en una zona verda i d'estada, sense cotxes.

Des de l'Associació de Veïns de Sant Andreu de Palomar donen suport a aquesta petició, però amb la condició que s'aconsegueixi un consens amb totes les parts afectades. Tal com detalla el president de l'entitat, Miquel Ruiz, això inclou no només els veïns que han impulsat la proposta, sinó també l'eix comercial del barri i tot el conjunt del veïnat. "Potser hi ha veïns que necessiten entrar el cotxe a un pàrquing o que tenen

Així era el mercat provisional de Sant Andreu. Foto: Ajuntament

mobilitat reduïda", recorda Ruiz, que remarca que també cal garantir el bon funcionament dels serveis d'emergències.

Tot i aquests matisos, es mostra favorable a la pacificació de l'espai. "La circulació ha estat tallada durant quatre anys i s'ha demostrat que hi ha camins alternatius

per als vehicles", afirma Ruiz. El president de l'AV assegura que hi ha converses entre el Districte i el teixit veïnal i comercial, però admet que tot plegat dependrà del resultat de les eleccions del 28 de maig. "Fins que no se celebrin les municipals, no sabrem què passarà", conclou Ruiz.

El districte ho té tot a punt per a un mes de maig festiu

TRADICIÓ ▶ El mes de maig és sinònim de festa al districte de Sant Andreu. En pocs dies, es concentraran les festes majors de Navas i del Bon Pastor, i la Festa de la Primavera al parc Antonio Santiburcio.

El "Dia D" serà aquest divendres, 5 de maig, quan els barris del Bon Pastor i de Navas donaran el tret de sortida a les seves festes grosses. La celebració del Bon Pastor es limitarà a aquest cap de setmana, quan el

barri gaudirà de desenes d'activitats a càrrec d'entitats com Dimonis Bonpasfoc o Fem Soroll, entre d'altres. En canvi, la festa de Navas s'allargarà fins al 14 de maig. Seran, per tant, nou dies de gresca amb espectacles de cultura popular, fires, àpats i balls per a tot el veïnat.

D'altra banda, la Festa de la Primavera tindrà lloc aquest dissabte, 6 de maig. El parc Santiburcio s'omplirà durant tot el matí de música i activitats.

Una edició passada de la Festa Major del Bon Pastor. Foto: Ajuntament

Xerrada durant la fira LITERAL de l'any passat. Foto: LITERAL de Barcelona

Cita amb el pensament crític

LITERATURA ▶ Tot a punt per a la novena edició de LITERAL, la fira d'idees i llibres radicals on es reuneixen editorials, llibreries, autors, traductors, il·lustradors, biblioteques i lectors per compartir el gust lector i les idees radicals. Tindrà lloc els dies 20 i 21 de maig al recinte de la Fabra i Coats, amb la previsió que hi participin un centenar d'editorials independents i una desena de llibreries cooperatives que exposaran els seus catàlegs.

La LITERAL dedica el cartell d'enguany a Caterina Albert i Paradís, coneguda pel seu nom de ploma, Víctor Català. L'organització l'ha triat perquè "és una de les escriptores més importants de la literatura catalana i una figura clau per entendre la relació entre literatura i la vida".

La fira tindrà un programa ple d'activitats com el mercat del llibre i una setantena de converses, debats, presentacions, poesies i contacontes. S'hi trac-

taran qüestions com l'emergència climàtica, com transformar el model de societat actual cap a un model sostenible i respectuós amb el planeta i es posarà focus en l'emergència feminista.

La LITERAL també destaca que la fira se celebrarà la setmana anterior a les eleccions municipals, fet que volen aprofitar per "reflexionar sobre la importància de passar del dir al fer en un moment en el qual les paraules i les accions no van de la mà".

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

Anna Grau
Candidata a la alcaldía
de Barcelona

Con Colau y Collboni,
339 delitos al día en
Barcelona

Con Ciudadanos,
1.500 agentes más y
cámaras de videovigilancia

#PalabraDeGrau

28M

ELECCIONS

Segueix la NIT ELECTORAL
amb nosaltres escanejant
aquest codi QR

Colau demanarà que es regulin els lloguers a tots els barris

HABITATGE ▶ Barcelona ja té preparat l'informe que acredita que la ciutat és una zona amb un mercat de l'habitatge tens i pot aplicar la nova llei aprovada al Congrés espanyol per regular els lloguers. Així ho ha assegurat en una entrevista a *elDiario.es* l'alcaldessa i candidata dels comuns a revalidar el càrrec, Ada Colau.

"Barcelona serà la primera a aplicar la nova llei amb la màxima ambició", ha assegurat Colau, que ha remarcat que la voluntat és que "tots els barris" puguin regular els lloguers. "Ja tenim els deures fets", ha dit. Colau ha criticat que durant anys "s'ha posat la catifa vermella a l'especulació" i que calia una regulació per "frenar les pujades abusives". L'Ajuntament enviarà l'informe al Govern tan bon punt la nova llei entri en vigor.

El document, elaborat per l'Observatori Metropolità de l'Habitatge, diu que la ciutat de

Ada Colau, en un ple municipal. Foto: ACN

Barcelona compleix un dels requisits que preveu la llei espanyola: que el cost mitjà de la hipoteca o del lloguer a la ciutat superi el 30% dels ingressos mitjans de les famílies.

Tanmateix, Barcelona no compleix amb el requisit que el preu de compra o de lloguer hagi experimentat, en els últims cinc anys, un percentatge

d'increment acumulat almenys de tres punts per sobre de l'augment de l'IPC.

Amb tot, i segons destaca el document de l'Observatori Metropolità de l'Habitatge de Barcelona, la llei espanyola ja permet declarar una zona de mercat residencial tens quan es compleix, almenys, una de les dues condicions.

Maragall proposa un salari mínim de ciutat de 1.500 euros

MERCAT LABORAL ▶ Ernest Maragall ha proposat establir un "salari mínim de ciutat" de 1.500 euros a Barcelona per afrontar l'increment del cost de la vida. Ho va dir durant el tradicional homenatge que els republicans fan cada 1 de maig a l'advocat laboralista Francesc Layret a la plaça de Goya. "El salari mínim per una vida digna és el meu compromís polític i personal", va afirmar el candidat d'ERC, però va remarcar que s'ha d'aconseguir amb "negociació i diàleg".

Per a Maragall, aquesta proposta s'emmarca en la voluntat de "reconstruir" la ciutat "de dalt a baix", ja que ara està "més desigual i dividida" que fa uns anys. En aquest sentit, també lamenta que "els partits d'esquerres s'han perdut pel camí a Barcelona, barallant-se entre ells i repartint-se el poder", un fet que, per a l'alcaldable republicà, "està molt lluny de l'expectativa que hauria de suposar un executiu d'esquerres que també governa a l'Estat".

Ernest Maragall, en una imatge d'arxiu. Foto: ACN

Xavier Trias, al despatx del grup municipal de JxCat a l'Ajuntament. Foto: ACN

Trias vol el traspàs de Rodalies

TRANSPORT PÚBLIC ▶ Xavier Trias va reclamar a principis de mes, des de l'Estació de França, el traspàs de Rodalies a la Generalitat després de la nova avaria que el servei ha patit. També va exigir a l'alcaldessa Ada Colau que alci la seva veu perquè "som davant d'una situació crònica".

L'alcaldable va mostrar la seva indignació pel fet que l'Estat atribuís l'avaría que va interrompre el servei a un llamp i a la mala sort. "És mala gestió,

una autèntica presa de pèl", va denunciar Trias.

"AIXECAR LA VEU"

El candidat de Trias per Barcelona va mostrar la seva sorpresa perquè assegura que no hi ha ningú a l'Ajuntament que estigui denunciant la situació. "Creen dificultats a les entrades de Barcelona, com amb el carril bici a la Via Augusta, però no tenim el transport públic que mereix la gent. L'alcaldessa i Jaume Collboni

han de protestar i aixecar la veu davant la situació, han d'exigir que Rodalies funcioni", va argumentar l'alcaldable. Per a Trias, la solució passa pel traspàs de Rodalies. "Un traspàs acompanyat dels diners necessaris, de present i de futur, perquè, si no, ens generarien més dependència", va afegir.

El secretari general de JxCat, Jordi Turull, ha demanat un "acord de país" amb Govern, alcaldes i agents econòmics i socials per denunciar l'estat de Rodalies.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

 facebook
  twitter
  instagram

El debat dels 'números dos' de Barcelona

Dimecres 10 de maig a les 18:30h

 YouTube - En directe per streaming a través del canal de YouTube de l'Espai Línia

Organitza:

La Casa
dels **Barris**

espai línia

Entrada lliure

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

**Elisenda
Alamany**
(ERC)

**Jordi
Martí Grau**
(Barcelona En Comú)

**Maria Eugènia
Gay**
(PSC)

**Neus
Munté**
(Trias per Barcelona)

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

 www.cruzroja.es

 BIZUM al **33512**

 900 104 971

 Envia **SMS** amb la
paraula **UCRANIA**
al **38088**
i dona **3€***

**TRANSFORMA
LA TEVA
APORTACIÓ**

5€ Manta
(individual)

33€ Set cuina
(5 persones)

20€ Tendals plàstics
4 x 6 metres.

* L'import íntegre (3€ IVA ínc.) del missatge es destinarà a Cru Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Att. client 900 104 971 donatvos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

Actualment, el partit que té més representació a l'Àrea Metropolitana de Barcelona és el PSC. Foto: AMB

Si llegeixes aquestes línies i tens pensat anar a votar el pròxim 28 de maig, estaràs escollint molt més que l'alcalde o l'alcaldesa del teu municipi. Encara que resulta força desconegut, aquests comicis tenen una transcendència que traspasa els límits de les ciutats i dels pobles. A més de consells comarcals i diputacions, també s'escullen els integrants que formaran part del Consell i la presidència de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), és a dir, les persones que dirigiran les polítiques al territori més poblat de Catalunya.

Ara, els més espavilats diran: "Però això fa anys que passa, oi? No es tracta de cap novetat". Tenen raó, però no del tot. De l'AMB en depenen, entre altres, els transports, els residus, l'ordenació territorial dels 36 municipis que la conformen o la gestió de nombrosos espais, com les platges, la serra de Collserola o la llera del Besòs. A més, hi ha temes que avui dia van més enllà de les competències dels municipis. Quanta població viu a Barcelona i treballa a l'Hospitalet? Quanta gent ha marxat de la capital catalana a Badalona o Ripollet perquè no pot pagar l'habitatge?

En aquest sentit, quan anem a votar als comicis municipals triarem els representants –regidors i alcaldes– que més tard escolliran qui conforma el Consell Metropolità, l'òrgan que s'encarregarà de posar fil a l'agulla a aquests temes. Això no és cap novetat. Malgrat tot, hi ha quelcom que està canviant i que fa més importants que mai les eleccions del 28 de maig.

El passat mes de març, Jordi Martí Grau, vicepresident de l'Àrea de Planificació Estratègica a l'AMB, explicava en una conferència a l'Espai Línia que governar significa transferir rendes. "Treure diners d'on n'hi ha més per posar-los on n'hi ha menys", deia. Mentre que altres organitzacions com la Diputació presten serveis als municipis, des de fa un temps l'AMB està fent polítiques que tenen una nova dimensió. "Fins ara s'hi havia resistit molt, però actualment l'AMB comença a fer polítiques com la Zona de Baixes Emissions, la unificació tarifària al transport públic o el Pla de Barris Metropolità", va assenyalar Martí Grau. Dit d'una altra manera, ha passat de gestionar a governar.

A més d'això, cal tenir en compte un altre fenomen: el pressupost. El 2022, la partida de l'AMB va augmentar un 13%, situant-se en els 2.470 milions d'euros anuals. És, per darrere de la Generalitat i de l'Ajuntament de Barcelona, el tercer organisme amb més capacitat d'intervenció de Catalunya. A les eleccions, per tant, també es decidirà com s'han de gestionar aquests milions.

CAMPANYA SENSE INTERÈS

Tot i la seva importància, durant la campanya segurament no sentirem ni un candidat que parli de les polítiques que cal posar en marxa a la metròpoli. Així ho reconeixen

Unes eleccions sense campanya electoral

A més de votar qui governarà els municipis, el pròxim 28 de maig els ciutadans de la metròpoli triaran de forma indirecta els seus representants al Consell Metropolità de l'AMB. En aquest reportatge expliquem qui té programa electoral explícit per al territori i qui no, i quines són les propostes dels partits.

els mateixos implicats. "Ni a mi ni a ningú ens sentireu parlar de quines són les nostres propostes metropolitanes", afirmava l'alcalde del Prat i candidat dels comuns Lluís Mijoler en to crític en una entrevista a *Línia*. De la mateixa manera, l'alcalde de Cornellà i vicepresident executiu de l'AMB, Antonio Balmón, considera que "a Cornellà s'ha de parlar de Cornellà, i la gent, quan va a votar, ha de votar pel seu municipi".

El coordinador general del Pla

Estratègic Metropolità de Barcelona (PEMB), Oriol Estela, es mostra preocupat per aquesta manca de debat sobre la metròpoli. "Estaria molt bé que els partits ens expliquessin quines són les propostes i el seu pla per al conjunt del territori, perquè hi ha moltes qüestions que tenen afectació més enllà del límit municipal", afirma Estela tot referint-se a temes com la sequera o el canvi climàtic.

Ahora, considera que aquest debat hauria de ser encara més im-

portant a la capital catalana, ja que és la ciutat que té més pes en mobilitat i activitat econòmica. "En els debats que he vist dels candidats de Barcelona, en la majoria dels casos no mencionen el fet metropolità si no se'ls interpel·la directament al respecte", lamenta Estela. "A Barcelona, si els costa sortir fins i tot de l'Eixample, imagina't si han de parlar de problemàtiques que van més enllà", critica.

És per tot això que el coordinador general del PEMB consi-

dera que els partits "haurien de presentar un mínim de programa", i per aquest motiu, des del diari *Línia* hem volgut esbrinar què planteja cada formació a escala metropolitana.

NOMÉS UN PROGRAMA

Després de preguntar-ho a les formacions més destacades del territori, només hem rebut un únic programa electoral pròpiament dit per a l'AMB. Es tracta del dels comuns, que han treballat en un ex-

El gran debat

● Potser el repte més important de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), abans de poder gestionar de forma eficaç qüestions com l'habitatge, la promoció econòmica o el canvi climàtic, és el de definir-se. És un òrgan de gestió o un òrgan polític? Per això, tal com expliquen Rosa Suriñach, d'ERC, o Lluís Mijoler, dels comuns, s'ha de debatre sobre si ha de ser la ciutadania qui esculli per elecció directa els seus representants metropolitans o no. A més, s'ha de discutir si la ciutadania ha de triar qui presideix l'AMB, un càrrec que

quan el que s'ha de fer és treballar en el dia a dia", afegeix. Tot i que dins de la seva formació hi ha veus que consideren el debat, el cert és que en general els socialistes veuen l'AMB com una diputació de nivell metropolità. Té sentit que així sigui, ja que amb l'actual model el PSC acumula gairebé el 48% dels consellers metropolitans i, per tant, el sistema d'elecció a través dels regidors beneficia la seva presència i poder a l'AMB.

En una línia similar s'expressen altres veus, com la de Xavier García Albiol, del PP. El candidat a l'alcaldia

Hi ha qui aposta per escollir els consellers metropolitans i la presidència de l'AMB per elecció directa i qui hi està fermament en contra

actualment ocupa Ada Colau i que tradicionalment exerceix l'alcalde de Barcelona. "Si l'administració gestiona recursos, ha de ser la ciutadania qui decideixi com s'han de gestionar", apunta l'alcalde del Prat per afegir que "cal cedir competències a l'AMB i alhora demanar més competències per als ajuntaments". Per la seva banda, Suriñach afirma que "ERC està disposada a replantejar la governança" per tal de donar "més pes polític a l'AMB".

No tothom considera aquesta possibilitat. Antonio Balmón, del PSC, n'és un ferm detractor. "No cal enredar-ho més, sinó actuar", afirma. "L'elecció directa és perdre el temps,

de Badalona considera que votar "no és una prioritat". "No crec que existeixi un sentiment metropolità, ja que l'AMB és més una figura política administrativa que, això sí, té molt valor". També ho fa Xavier Trias, que veu aquest òrgan com un gestor entre interessos de les ciutats.

Més enllà de desitjar un sistema d'elecció directa metropolità o no, cal reflexionar sobre qui voldria votar en unes eventuales eleccions metropolitanes. "Pel que hem vist, la gent no ho vol, a no ser que s'eliminin altres nivells d'elecció", diu Oriol Estela, del PEMB, citant un estudi de la Fundació Carles Pi i Sunyer. En altres paraules, ens fa mandra votar.

haustiu document amb un centenar de mesures concretes, entre les quals Mijoler destaca les que tenen a veure amb els drets socials. "Cal aconseguir la cohesió social del Besòs i del Llobregat", afirma l'alcalde del Prat. A més, considera que s'ha de lluitar contra la gentrificació, que "ja és metropolitana".

Tal com deia Martí Grau, els comuns aposten per una entitat metropolitana que governi i que alhora homogeneïzi polítiques com la de les Zones de Baixes Emissions, els plans contra la sequera o la preservació dels espais naturals. En aquest sentit, l'alcalde del Prat afirma que "els ajuntaments no poden resoldre molts temes sols, com per exemple la promoció econòmica", perquè això podria derivar en una lluita entre ells. Així, considera que potenciar l'AMB permetria "promoure noves centralitats" i evitar que territoris com el Baix Llobregat "siguin el pati del darrere de Barcelona".

En realitat, els grans reptes que esmenta Mijoler són semblants als que altres formacions citen. L'única diferència és que aquestes darreres no tenen programa explícit al respecte i, per tant, la possibilitat dels ciutadans de saber amb exactitud les seves propostes és molt menor.

LÍNIES MESTRES

El 17 d'abril, els alcaldes més destacats del PSC a la metròpoli es reunien a Santa Coloma per mostrar un gran acord metropolità. En l'acte es van esbossar les línies generals que hauria de seguir la regió en els pròxims anys. Segons els socialistes, són tres els camps en els quals treballar: mobilitat sostenible, habitatge assequible i promoció econòmica. "Cal enfortir l'oferta de mobilitat pública, que està al centre de la lluita mediamiental, i teixir una política d'habitatge basada en la rehabilitació i la construcció d'habitatges assequibles", explica Balmón. "El múscul municipal no és suficient, i per això cal canviar d'escala", afegeix.

Per la seva banda, ERC també va fer una trobada similar anomenada Conferència Metropolitana el febrer passat. La formació, que amb apostes com la de Gabriel Rufián presentant-se a Santa Coloma vol millorar la seva presència a l'àrea metropolitana, compta amb un programa marc del que anomena "la Catalunya sencera". El document contempla propostes per als municipis de les àrees metropolitanes en general sense especificar si són la de Barcelona, la de Lleida o la de Girona. Sigui com sigui, Rosa Suriñach, d'ERC

"A Barcelona, si als candidats els costa sortir fins i tot de l'Eixample, imagina't si han de parlar de problemàtiques que van més enllà de la ciutat", diu Oriol Estela

Tot i que la majoria dels partits coincideixen en quins són els reptes que afronta l'àrea metropolitana, només un ens ha fet arribar un programa electoral explícit per al territori

Barcelona, explica que el repte més important que entoma la regió és el de l'habitatge, i per això proposa, entre altres, convertir sòl industrial en terreny edificable i impulsar l'IMPSOL, l'empresa metropolitana d'habitatge. A més, considera que cal millorar la mobilitat enllaçant els límits entre els municipis amb bicicletes.

Altres formacions també identifiquen aquestes problemàtiques, però no han fet tants esforços per definir els seus argumentaris. El PP, per exemple, entoma la campanya des del vessant municipal, i per això no té cap document de mesures per a la metròpoli. L'alcalde per Badalona Xavier García Albiol considera que, en termes territorials, la seva ciutat ha de "recuperar l'estabilitat política per tornar a ser un referent" i "transformar la C-31" perquè deixi de "dividir el municipi".

Fa el mateix Xavier Trias a Barcelona. La seva llista no ha presentat cap programa metropolità explícit, però aposta per una AMB que gestioni les relacions entre municipis i no pas per un ens que dicti polítiques. "No és una eina política clàssica, sinó de gestió de serveis i d'entesa entre municipis", afirma l'exalcalde i candidat de Trias per Barcelona.

CRÍTICS AMB L'AMB

Potser la proposta més allunyada de la resta és la de la CUP. La formació anticapitalista vol la "dissolució de l'AMB". "És un organisme opac i una menjadora de recursos que es reparteixen els barons socialistes", diu la candidata per Barcelona Basha Changue. Per a la CUP, els grans reptes als quals s'enfronta el territori haurien de resoldre's amb diàleg entre els diferents ajuntaments d'una zona i no pas amb un organisme centralitzat. "Els municipis han de poder mancomunat serveis en funció de les necessitats", afirma Changue.

També es mostra crítica Anna Grau, de Ciutadans a Barcelona. "No tenim una entitat vertebradora, però, en canvi, paguem sobresous i impostos injustos", diu. "L'AMB és un cementiri d'elefants i de mala gestió, quan podria ser una plataforma de col·laboració públicoprivada i l'espina dorsal que cohesioni els municipis".

Una varietat d'opinions que demostren que el debat metropolità, encara que ningú en parli, és més viu que mai.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

El comerç de la ciutat estrena la Ruta dels Bunyols de Bacallà

GASTRONOMIA ▶ El comerç barceloní va estrenar a finals d'abril una activitat per llepar-se els dits: la Ruta dels Bunyols de Bacallà. La primera edició d'aquesta nova iniciativa s'allargarà fins al 21 de maig i compta amb la participació d'un total de 22 restaurants i 13 bacallaneries de la ciutat. En el marc d'aquesta proposta, tots els establiments implicats ofereixen una tapa de bunyols de bacallà acompanyada d'una beguda per un preu econòmic.

Es tracta d'un esdeveniment gastronòmic impulsat pel Gremi de Bacallaners de Catalunya i Bacallà d'Islàndia, amb la col·laboració d'Olis Bargalló i RestaurePlus, i amb el suport de Mercats Municipals de Barcelona. Segons l'organització, l'objectiu de la Ruta dels Bunyols de Bacallà és "enaltir una elaboració culinària" tan nostrada.

ELS MERCATS, TAMBÉ

L'organització deixa clar que aquesta nova proposta "és molt

La presentació de la 1a edició de l'activitat. Foto: Ruta dels Bunyols de Bacallà

més que una ruta de bars, tavernes i restaurants", ja que també inclou bacallaneries que en molts casos es troben ubicades als mercats municipals de la ciutat. Aquestes parades oferiran, cada dissabte fins que s'acabi la ruta, una tapa de bunyols de bacallà per només tres euros.

I aquesta no serà l'única for-

ma de participació dels mercats a la Ruta dels Bunyols de Bacallà. Els mercats de Sants, del Ninot i de Sant Antoni impartiran tallers de cuina adreçats a nens i nenes, en què s'ensenyarà la tècnica per fer els millors bunyols de bacallà i es difondran també hàbits saludables a l'hora de comprar, cuinar i menjar.

Arriba la Festa del Comerç al Carrer de l'Eix Sant Andreu

INICIATIVA ▶ L'Eix Comercial de Sant Andreu ja ho té tot a punt per celebrar el pròxim 13 de maig la Festa del Comerç al Carrer. Concretament, la jornada es farà al carrer Gran de Sant Andreu entre Malats i Fabra i Puig, a la plaça del Comerç, al carrer Ajuntament i a la rambla de Fabra i Puig des de Gran de Sant Andreu a Concepció Arenal.

La Festa del Comerç al Carrer obrirà les portes a les 10 del matí i es podrà visitar fins a les 20:30 del vespre. Aquesta iniciativa, segons afirma l'Eix, serà

una bona oportunitat per trobar "les noves tendències per aquesta primavera i estiu en mode de dona, home i infantil".

La jornada també permetrà que els veïns i veïnes descobreixin tots els serveis que poden trobar al barri. I és que a més de moda, també hi haurà serveis de viatges, artesanía, salut, esport, a més dels bars i restaurants locals que oferiran menjar i beguda.

Amb tot, durant el dia també es faran demostracions de ball i de zumba.

Una edició anterior de la Festa del Comerç. Foto: Twitter (@Nibelungobcn)

Dilluns 8 de maig a les 18:00h

Conversa amb

Anna Grau

Candidata de Ciutadans a Barcelona

La ciutat metropolitana: progrés i futur

Li haurà torn obert de preguntes

Organitza:

La Casa
dels **Barris**

espai línia

Entrada lliure

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

El conjunt de Javi Aznar rebrà el pròxim dissabte 6 de maig el CN Catalunya, en partit corresponent a l'última jornada de la Lliga regular. Guanyi o perdi, el CN Sant Andreu acabarà tercer perquè té un global de 18-14 a favor amb el CE Mediterrani i, excepte sorpresa, jugarà a semifinals contra el líder virtual, el CN Sabadell.

El comiat somiat per Sergi Arranz

» El davanter de la UE Sant Andreu anuncia la seva retirada i vol marxar amb l'ascens a Segona RFEF
 » "La UESA té la millor afició i gaudeix d'un esperit que pocs equips tenen", confessa Arranz

Toni Delgado
SANT ANDREU

La manera d'anunciar comiats i fitxatges en el món de l'esport és cada cop més original i sovint s'allunya del clàssic comunicat oficial. L'adeu de Sergi Arranz (Figueres, 1989) n'és un dels darrers exemples. "He decidit deixar el futbol", avança en un vídeo en què a l'esquerra es veuen les samarretes dels clubs on ha jugat, al mig hi ha una còmoda cadira grisa amb un coixí del mateix color, i al fons una foto d'equip. Com a gran davanter que és, el figuerenc apareix mentre un narrador crida: "Gol, gol, gol, gol, gol, gol...! Gol del de sempre! De qui no falla...! De Sergi Arranz!".

El protagonista, ara a la UE Sant Andreu, s'asseu, agafa aire, es mira les mans i es concentra en la càmera. És el moment de traduir en paraules la decisió que

ha rumiat tant: "Aquest és el meu últim any com a futbolista. Quan acabi la temporada penjaré les botes". Format a les categories inferiors de la UE Figueres, que abans era la Fundació, Arranz ha passat per entitats com el CF Peralada, el CD Montcada, la UA Horta, el Cerdanyola FC, el FC Martinenc, el Palamós CF, el FC Vilamallà, el Terrassa FC o la UE Olot.

UN ESPERIT ESPECIAL

El davanter s'tura en el que és i serà el seu últim club. "La UE Sant Andreu té la millor afició de Catalunya i gaudeix d'un esperit que pocs equips tenen", comparteix mentre mira, orgullós, la samarreta groga i vermella. "La nostra gent és imparable i junts podem aconseguir el nostre objectiu, l'ascens", afegeix.

Un somni que, de moment, va en bona direcció perquè, després de la victòria per 0-1

Sergi Arranz celebrant un gol. Foto: Judit Andreu/UE Sant Andreu

contra el CF Peralada del passat 30 d'abril, amb gol de Josu Rodríguez, la UESA afronta el pròxim diumenge 7 de maig la tornada de la primera eliminatòria del play-off per pujar a Segona RFEF. Si la supera, s'enfrontarà al vencedor del CP San Cris-

tóbal-CE l'Hospitalet, amb avantatge riberenc, també per 1-0. En cas de guanyar aquest segon encreuament, el conjunt de Xavi Molist tindria com a últim rival, i per sorteig, un dels altres 17 equips de l'Estat que hagin superat les rondes.

Arranz se sent molt agraït a la seva família, que sempre li ha fet costat des que va començar a colpejar la pilota amb 3 anys, ja en fa més de 30. Desitja en veu alta que si ha passat "alguna cosa al camp" amb rivals, equips, jugadors i entrenadors amb qui s'ha enfrontat "es quedi allà".

"No vull oblidar-me dels aficionats que m'han donat suport. M'he sentit molt estimat. I vull dirigir-me també als cossos tècnics i les persones del club que et fan la vida més fàcil, com els encarregats de material. I, per descomptat, he de mencionar als excompanys, de qui he après força detalls. És difícil deixar una cosa que has fet des de petit. De tots i de totes vosaltres n'he après i amb tothom he gaudit moltíssim. Gràcies", tanca, emocionat, Arranz, que vol jugar cinc partits més. Els necessaris perquè el seu comiat coincideixi amb l'ascens de la UE Sant Andreu a Segona RFEF.

152.900

lectors metropolitans

usuaris únics del 01/03 al 31/03 del 2023

línia

No t'ho perdís

Foto: Ajuntament

26è Barcelona Poesia

El festival Barcelona Poesia celebra enguany la seva 26a edició del 9 al 16 de maig. Amb una cinquantena de propostes programades i amb un total de 180 participants, el festival omplirà diversos espais de la capital catalana durant una setmana. Pel que fa als autors locals, hi prendran part, entre altres, Blanca Llum Vidal, Núria Perpinyà, Josep Escrivà i Josep Piera. Quant a autors internacionals, hi haurà la brasilera Ana Martins, el mexicà José Eugenio Sánchez o l'egipci Imad Abu Sàleh. Un dels espectacles destacats és

El viatge de Roger Mas, un concert a la sala Paral·lel 62.

Famosos

"Torno a creure en l'amor". "Han tornat la Dulceida i l'Alba, ara només falta que torni Messi". "El meu jo adolescent està molt feliç veient la Dulceida i l'Alba així". Aquests són només alguns dels comentaris que ha suscitat una esperada notícia: la reconciliació d'Aida Domènech (Montgat, 1989), més coneguda com a Dulceida, amb la seva dona, Alba Paul. Totes dues van iniciar una relació l'any 2015, es van casar el 2016 i van viure una relació idíl·lica fins que, a finals del 2021, van anunciar la seva ruptura. Aleshores els fans no s'ho podien creure: semblava impossible que aquella història d'amor pogués acabar. Tant és així que molts van mantenir la confiança en una possible segona oportunitat, i el temps els ha donat la raó. El passat 25 d'abril van confirmar, amb una publicació a Instagram plegades, el que tothom desitjava: ho tornen a intentar. Visca l'amor.

La fitxa

QUI ÉS?

D U L C E I D A

ÉS FAMOSA PER...

Ser la primera 'influencer' de l'Estat

Fa catorze anys que s'hi dedica professionalment

QUÈ HA FET?

Reconciliar-se amb la seva dona, Alba Paul

Van anunciar la ruptura a finals del 2021 i ara han reprès la relació

A LES XARXES...

Els fans han recuperat la fe en l'amor

L'eufòria ha fet que molts tornin a veure el vídeo del casament

Llibres

Macrofestivales
Nando Cruz

Els grans festivals s'han convertit en un fenomen que transcendeix la música, quan no contribueix directament al seu escanyament. Mouen milers de milions d'euros, atreuen turisme, exigeixen subvencions, blanquegen marques, exploten artistes i treballadors i saquegen el públic. Tot i això, no hi ha ciutat, gran o petita, que no aposti pel seu macrofestival.

Teatre

Derecho a pataleta
Berta Prieto i Lola Rosales

Les Espies de veritat han rebut la missió més important de la seva carrera. Les coses han canviat: els ocellets ja no riuen, els nens ja no canten i les flors ja no fan olor de primavera. La Clover, l'Alex i la Sam faran tot el possible per salvar el món, però aquesta missió és massa gran i elles estan molt cansades.

A la Sala Beckett de Barcelona.

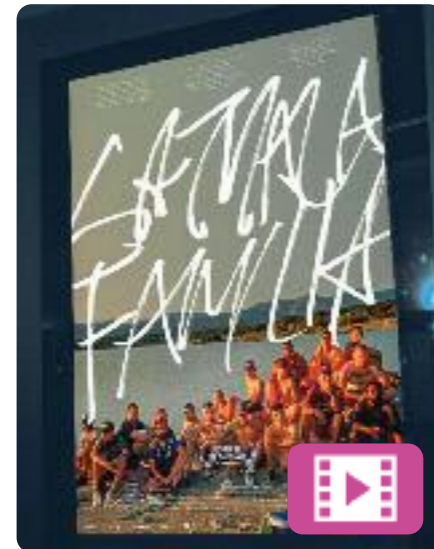
Música

La boca aigua
Renaldo & Clara

Ja és aquí el quart disc de Renaldo & Clara: *La boca aigua* (Primavera Labels). La cantant, compositora i guitarra del grup ha explicat en una entrevista a l'ACN que aquest àlbum és el que més la representa. Es tracta d'un treball discogràfic "continuista", diu, pel que fa a la sonoritat de les cançons, però que mostra una evolució respecte del disc anterior.

Pelis i sèries

La mala familia
Nacho A. Villar i Luis Rojo

Un grup d'amics que fa un temps que no es pot veure aprofita el permís penitenciari d'un d'ells, l'Andresito, per retrobar-se i gaudir d'un calorós dia d'estiu als afores de Madrid. Tots ells han canviat molt des del judici que els va transformar la vida, però l'amenaça constant de la condemna que els obliga a mantenir-se units és una olla de pressió.

ESTILS DE VIDA

L'astènia primaveral no és excusa

Foto: Freepik

📍 SALUT MENTAL

Se'n parla molt, de l'astènia durant la primavera. Per a molts, és la principal responsable de la fatiga generalitzada, l'atordiment, la desmotivació, la dificultat per concentrar-se, la irritabilitat o, fins i tot, la disminució de la libido. Tanmateix, l'astènia primaveral ni és ben bé un trastorn ni és tan dolenta com la dibuixen alguns.

El canvi d'estació ve acompanyat d'un augment de les hores de llum i de la temperatura respecte de l'hivern, i també de variacions en la humitat i en la pressió atmosfèrica. Tot això ens afecta, oficialment, durant dues setmanes. És a dir, que la suposada astènia primaveral, entesa com un procés d'adaptació a les noves condicions, pot durar, com a molt, unes dues o tres setmanes, segons els experts. Si els símptomes continuen, l'explicació ja no és la primavera sinó alguna altra raó.

Es pot consultar un especialista, tot i que la major part de les vegades els símptomes responen a mals hàbits, com la manca d'exercici, una dieta inadequada, acumulació de toxines durant l'hivern... També és possible que ens afecti alguna al·lèrgia o bé algun dels virus que corren pel carrer. Finalment, podrien tenir un origen psicològic, però res a veure amb la primavera.

Les claus

ADAPTACIÓ

Les persones triguem entre dues i tres setmanes a adaptar-nos als canvis de llum, temperatura i humitat

SÍMPTOMES

La fatiga, l'atordiment, la desmotivació o la irritabilitat tenen molts possibles orígens i cap d'ells és la primavera

DIETA

Una dieta basada en aliments frescos, verdura i fruites és la millor recepta per afrontar els canvis estacionals

ESPECIALISTA

En cas que els símptomes es mantinguin, cal consultar un especialista i avaluar altres possibles orígens

Foto: Freepik

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

PREMIS IMPACTE

I LA NIT DEL
MÀRQUETING I
LA COMUNICACIÓ

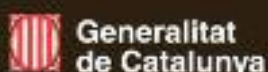
8 de Juny
Teatre Prado
Sitges

www.lanitimpacte.cat

25
ANYS

Col·legi
del Màrqueting
i la Comunicació
de Catalunya

Amb el suport de:

SITGES
NEXT

